

[Rager.]

den derfor var skredet til at foretage en gennemgribende Undersøgelse af Selskabets Administrationsforhold?

Bemærkningen om Paatalen kan kun virke latterligt. Gennemsnitlig har, som det ærede Medlem Hr. Munk gjorde opmærksom paa, denne Bestyrelse kostet Selskabet 100 000 Kr. om Aaret. Jeg vil ikke melde mig blandt dem, der synes, at det er for dyrt for en Bestyrelse, hvis denne Bestyrelse gør sin Nytte; men jeg vil sige, at naar hele Resultatet gennem 12 Aar er en latterlig Paatale, da er 100 000 Kr. om Aaret for høj en Betaling. Jeg siger: Selskabets Aktionærer, hvem denne Bestyrelse kunde have sparet for store Tab, hvis den var skredet ind i Tide, har i Sandhed Grund til at være glade ved de Bestyrelses herrer, de har haft.

Jeg indrømmer, at man ikke kan tage dette som en Anke imod alle Bestyrelsens Medlemmer. Et Selskab af den Art har mange Grunde til at skaffe sig Bestyrelsesmedlemmer af forskellig Art, der kan skaffe forskelligartede Forbindelser, og nogle af disse kan man maaske delvis frikende, skønt det, der skete, var saa groft, at man skulde tro, at selv den, der ikke var vant til at arbejde med den Art Problemer, dog vilde vaagne ved det. Men de fleste burde have set det. Der skete jo et Formandsskifte noget efter den Tid. Det var maaske en af de mere kloge Rotter, der forlod Skuden, men det forekommer mig, at han alligevel er lænket til Ansvar for det, der er sket her.

Hvad staar der nemlig i Aktieselskabslovens § 47?

„Bestyrelsen har den overordnede Ledelse af Selskabet. Bestyrelsen har saaledes at føre Tilsyn med Selskabets Virksomhed og at paase, at denne ledes paa forsvarlig Maade og i Overensstemmelse med denne Lov og Selskabets Vedtægter.“

Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om Ministeren mener, at Bestyrelsen i Burmeister & Wain i 1931 har paaset, at dette Selskab blev ledet paa forsvarlig Maade. Er det forsvarligt, at denne Bestyrelse, naar det bliver bekendt for den, at en Bevilling paa 5—6 Mill. Kr. er overskredet til over 14 Mill. Kr., da intet foretager sig? Har denne Bestyrelse overholdt § 47 i Aktieselskabsloven?

„Bestyrelsen er forpligtet til at fordre sig meddelt alle til Opfyldelse heraf fornødne Oplysninger og til efter Omstændighederne selv eller ved dertil delegerede Medlemmer af Bestyrelsen at foretage eller lade foretage Eftersyn af

Selskabets Bøger og Konstatering af Aktivernes Tilstedeværelse.“

Jeg spørger: Den Bestyrelse, der opdager, at der er sket en saadan Overskridelse, uden at Direktionen har meddelt den noget derom, efterhaanden som det er sket, er den Bestyrelse, den Dag, den faar det lagt paa Bordet, den Dag, den skriver Paatalen i Bestyrelsesprotokollen, da ikke nødt til at bruge § 47, 2det Stykke? er den ikke da forpligtet til at fordre sig meddelt alle Oplysninger?

Direktionen er naturligvis heller ikke pletfri i denne Sag. I Henhold til § 48 paahviler det Direktionen at lede Selskabet forsvarligt, og det paahviler den naturligvis derunder at holde Bestyrelsen underrettet om, hvad der sker. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Handelsminister vil være enig med mig paa dette Omraade, men da fortsætter jeg og spørger: Mener den højtærede Handelsminister ikke, at det, der er sket her, er et saa groft Brud paa Aktieselskabsloven, at almindelig Retfærdighedsforlangelse forlanger, at denne Sag bliver undersøgt? Mener den højtærede Handelsminister ikke ogsaa, at baade den Bestyrelse og den Direktion, der efter mit Skøn har forbrudt sig imod Aktieselskabsloven, i og for sig har Krav paa en Undersøgelse, saaledes at de kan blive rensset, hvis de i Virkeligheden ikke skulde have forbrudt sig, hvis de skulde have Indvendinger at kunne fremføre imod det, som Beretningen har sagt, og hvori ligger Sigtelserne imod dem?

Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Handelsminister, at dette Spørgsmaal tages op til Undersøgelse, ikke fordi jeg paa nogen Maade er blodtørstig overfor enkelte Personer, men fordi jeg mener, at Retfærdighedsfølelsen kræver det, at det er et Krav, som findes langt ude omkring, et Krav, som vi herinde ikke maa sidde overhørig, og som jeg har villet gøre mig til Talsmand for her i Dag. Det forekommer mig, at Forsømmelighederne er saa aabenlyse, at man ikke kan sidde dem overhørig. Hvilke Konsekvenser der da derefter maa drages, ja, det hører jo andre Steder hen end her.

Jeg vil derefter gerne gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det ærede Medlem mente ikke, at der tilkom Rigsdagen nogen Ros for den Maade, hvorpaa Burmeister & Wain-Sagen var ordnet. Nej, det kan saamænd godt være, men Rigsdagen trænger efter mit Skøn heller ikke til Ros, den klarer sig vel nok udmærket uden Ros, naar vi bare har den gode Samvittighed. Natur-